

mulligt kunde vise sig i det enkelte Tilfælde, er Noget, som er vanskeligt og vil kræve vidt- løstige Forhandlinger, hvortil der for Dieblis- ket ikke var nogen Anledning.

Monrad: Det glæder mig, at den ærede Indenrigsminister er enig med mig i det, jeg har udtalt angaaende de factiske Forhold. Med Hensyn til de Bemærkninger, den ærede Mini- ster nylig gjorde, kan jeg iøvrigt ikke Andet end erindre, at jeg troer, at Befolkningen paa Landet sætter særdeles megen Priis paa, at de, som nu ere udelukkede, og som bidrage til Communen, faae Valgret. Efter den Er- faring, jeg har i den Egn, hvor jeg boer — og der kender jeg dog noget til Stemningen — er det ikke alene de, der ere udelukkede fra Valgretten, som ønske at faae den, men ogsaa de, som have Valgret, ønske, at de, som ere udelukkede, kunne blive deelagtige deri; thi de føle, at der er noget Skævt i Stillingen, og at det gode Forhold mellem dem og de andre Skatteydere til Communen lider et Skaar ders- ved, at disse ere udelukkede. Ved at imøde- komme et saadant Ønske, vil man ogsaa fjerne de Misforstaaelser, som ofte opstaae fra de Folks Side, der ere udelukkede fra at komme ind i Sogneforstanderskaberne, thi, naar f. Ex. en Huusmand kom ind i Sogneforstanderskabet, saa vilde Meget stille sig anderledes for ham, end naar han er udenfor, hvor Saameget kan indvirke paa hans Stemning. Saavidt jeg veed, bruger man ofte at vælge netop meget ivrige Opponenten til at træde ind i Sogne- forstanderskaberne, fordi man veed, at det vil have til Følge, at de meget tidt komme til at see Sagen anderledes, og at deres Opposition, naar de selv komme ind i Regjeringen, ikke bliver saa stærk som tidligere.

Jeg maa ogsaa bemærke, at der er ikke saa Spørgsmaal, der ere af betydelig Bigtig- hed for de Classer, der nu ere udelukkede; der kan f. Ex. være Spørgsmaal om en Skoles Anlæg, om man skal udvide den saaledes, at den faaer 4 Classer, eller man skal anlægge en heel ny Skole paa et andet Sted; der kan være Spørgsmaal om Skolestier og Kirkestier o. s. v. Men hvad der for mit Vedkommende har været det Afgjørende, det er, at jeg ikke har hørt en Gæste af dem, som nu ere Væl-

gere, og som høre til Bondestanden, udtale sig om denne Sag, uden at han tillige har yttret Ønsket om, at de nu Udelukkede maatte kom- me med. I den Henseende troer jeg, som jeg har udtalt, at den ærede Indenrigsminister vil lægge Vægt paa Stemningen her i Thinget; med Hensyn til mange andre Spørgsmaal kan det maaskee mindre forlanges, men med Hensyn til denne Sag troer jeg, at man kan stole paa den Mening, som her er fremkommen.

Indenrigsministeren: Det er netop det, som er blevet udtalt her i Thinget om den Priis, man i Landcommunerne sætter paa en saadan Udvidelse af Valgretten som den, der er Spørgsmaal om, der gjør, at jeg ikke er saa aldeles utilbøjelig til at gaae ind der- paa. Jeg grunder det blot paa de Vidnes- byrd, som man har fra saa mange Mænd, som kende disse Forhold nøie; men det staaer i en underlig Contrast med, hvad man f. Ex. finder her i Hovedstaden; thi her finder man meget Faa, navnlig af den egentlige Borger- klasse, som ere misfornøiede med, at de paa Grund af, at de ikke svare saa mange Por- tioner Næringskat, som Communalanordningen af 1ste Jan. 1840 fordrer, ere udelukkede fra Deeltagelse i Valg og fra at indtræde i Bor- gerrepræsentationen, ja, man seer endog, at de, som have denne Ret, sætte overmaade liden Priis derpaa, og at en stor Mængde udebliver fra Valgene, skjøndt der blot kræves at gaae igjennem et Par Gader; for at komme til Valgstedet, og uagtet deres Valghandling kunde tilendbringes i saa Tider, ligesom der ogsaa er meget Faa, der yttre nogen Begjærtilighed efter at blive valgte, men det maa jo forholde sig anderledes paa Landet, efter hvad det for- klares af saa mange Mænd, som staae disse Forhold nærmere. Jeg har imidlertid dog nogen Tvivl om, naar i sin Tid saadan Ud- videlse bliver tilstaaet, om de, som faae denne Udgang, som factisk næsten aldrig vil vise sig til virkelig Fordeel for dem, da ville være fornøiede dermed, eller om ikke Utilfredsheden vil faae en anden Retning.

L. Jensen: Ja jeg hører rigtignok, Gudskelov! til den Klasse, som er valgbar til Communen, og jeg kender rigtignok Ingen, som deeltager i Communens Anliggender, der